

V, DF og KF er enige med forslagsstillerne i, at sagsbehandlingstiderne i voldtægtssager bl.a. af hensyn til offeret skal nedbringes, og man er også enig i, at opstilling af tidsfrister ligesom på voldsområdet vil kunne være et egnet middel til at sikre dette. V, DF og KF lægger imidlertid vægt på, at behandlingen af voldtægtssager og voldssager ikke umiddelbart kan sammenlignes, jf. justitsministerens besvarelse af spørgsmål nr. 10. De fleste voldtægtssager er også efter, at en mistænkt er identificeret, langt vanskeligere at efterforske end voldssager, bl.a. fordi der sjældent er vidner til forbrydelsen og ofte ikke er synlige mærker efter vold. Dette kan vanskeliggøre bevis for forsæt, og disse sager kræver derfor erfaringsmæssigt flere genafhøringer. I sager, hvor der er fysiske tegn på vold, vil bevisførelsen ofte kræve, at der indhentes retsmedicinske erklæringer. DNA-test og mentalundersøgelser er jævnligt nødvendige i disse sager og tager for lang tid til, at en 30-dages-frist vil kunne være realistisk.

V, DF og KF kan derfor tilslutte sig det ændringsforslag, som justitsministeren vil stille uden for tilføjelsen til betænkningen til beslutningsforslagets nr. 5. Dette ændringsforslag indebærer, at sagsbehandlingstiden i voldtægtssager skal nedbringes, og at der på samme måde som for voldssager skal opstilles konkrete målsætninger for sagsbehandlingstiden, men at Folketinget ikke på forhånd lægger sig fast på, hvor lange fristerne bør være. V, DF og KF har i den forbindelse noteret sig, at justitsministeren er indstillet på efter drøftelse med de berørte myndigheder hurtigt at udarbejde et udkast til målsætninger for sagsbehandlingstiden og drøfte disse med Retsudvalget.

For så vidt angår beslutningsforslagets nr. 6 vedrørende Erstatningsnævnets praksis med hensyn til anvendelsen af 24-timers-reglen i offererstatningsloven, finder V, DF og KF, at det bør sikres, at nævnets praksis ud over at varetage et hensyn til behovet for bevissikring i sagerne også tager rimeligt hensyn til den særlig vanskelige og belastende situation, som voldtægtsofre typisk står i.

V, DF og KF har i den forbindelse noteret sig justitsministerens redegørelse for Erstatningsnævnets praksis, hvoraf det fremgår, at nævnet allerede i dag efter en konkret vurdering tillægger det betydning, hvis et voldtægtsoffer i første

omgang har henvendt sig til et center for voldtægtsofre, når der her er afgivet forklaring og foretaget relevante lægeundersøgelser m.v. og dermed er foretaget den bevissikring, som ofte er nødvendig for politiets muligheder for at efterforske forbrydelsen og få den skyldige dømt.

V, DF og KF finder imidlertid, at der bør foretages en nærmere undersøgelse af de sager, hvor Erstatningsnævnet i 2003 meddelte afslag på erstatning på grund af for sen anmeldelse. Det kan på grundlag af en sådan nærmere undersøgelse vise sig hensigtsmæssigt at præcisere retsstillingen i loven.

Et *andet mindretal* i udvalget (S, SF, RV og EL) indstiller beslutningsforslaget til *vedtagelse* med de af Socialistisk Folkeparti stillede ændringsforslag.

S, SF, RV og EL bemærker vedrørende beslutningsforslagets nr. 5, at målsætningen om en hurtig behandling af voldtægtssager for politiet – i lighed med den målsætning, som gælder for voldssager – indebærer, at det samlede tidsforbrug, fra voldtægtsanmeldelsen modtages (gerningsmanden er identificeret), til sagen indbringes for retten, ikke bør overstige 30 dage. S, SF, RV og EL er opmærksomme på og accepterer, at det i enkelte sager konkret kan være nødvendigt for politiet at overskride 30-dages-fristen for at kunne foretage en ordentlig og forsvarlig efterforskning og sagsbehandling. Det ændrer imidlertid ikke ved, at den foreslåede målsætning kan være et nyttigt redskab til at få nedbragt sagsbehandlingstiden i voldtægtssager.

Et *tredje mindretal* i udvalget (KD) indstiller beslutningsforslaget til *vedtagelse*. Partiet ser det gerne vedtaget uændret, men vil dog stemme for de af SF stillede ændringsforslag, såfremt dette kan muliggøre, at beslutningsforslaget bliver vedtaget.

Tjóðveldisflokkurinn, Inuit Ataqatigiit og Símunut var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen. Der gøres opmærksom på, at et flertal eller et mindretal i udvalget ikke altid vil afspejle et flertal/mindretal ved afstemning i Folketingssalen.